ఇసక తిన్నెలు

మేడమీద మా పడగ్గది. కిటికీలో కూచుంటే కనిపిస్తాయి – ఇసక తిన్నెలు. దూరంగా – పొద్దున్న నీళ్లూ, ఇసక తెన్నెలూ విడివిడిగా కనిపిస్తాయి. ఇసక మధ్యని పచ్చని దోసపాదులూ, పుచ్చపాదులూ, వాటి మధ్య గుడిసెలూ, అన్నీ. సాయంత్రం ఎదురెండలో నీళ్ళూ. ఇసకా ఒకటే మెరుపులో కలిసిపోతాయి. ఆ ఆకుపచ్చవన్నీ దోసపాదులూ, పుచ్చపాదులూ అని అన్నయ్య చెప్పాడు. వాడెన్నోసార్లు వెళ్ళాడు తిన్నెల మీదకి – నేనొక్కసారీ వెళ్ళలా.

రోజూ సాయంత్రం అమ్మతో వెడతా మాలరేవులోకి. ఆగట్టుమీద కూచుని, కంట్లో పొడిచీ సూర్యుడు, పేపరు మిల్లు వెనకాల మునిగిపోయిదాకా చూస్తూంటాను. అప్పుడు మళ్ళీ ఇసకా, నీళ్ళూ విడిపోతాయి, ఎదురెండ పోయాక.

మా యింటి దొడ్డిగుమ్మం, తాలూకా ఆఫీసు పక్క సందులో కుంది. ఆఫీసు ప్రహరీ గోడ సరిగ్గా నా ఎత్తుంది. రోజూ దాని పక్కని నిలబడి కొలుస్తా. అమ్మ బిందె పుచ్చుకుని బయలుదేరగానే వెంటబడతా. ఆఫీసు ప్రహరీగోడ మా స్కూలు వేపు మళ్ళిన మూల, గోడకి మెట్లున్నాయి–ఎవరో ఇటకలూడదీసి మెట్లుచేశారు. నేను గోడెక్కి జానెడు వెడల్పు టాపుమీద నడుస్తా– అమ్మ కింద సందులో, నేను గోడమీదా ఇప్పుడమ్మకన్నా నేనే పొడుగు. ఎప్పుడేనా గవ(ళ్ళ) యెల్లి మేక గోడమీద నా కడ్డు తగులుతుంది. దాన్ని ఆ చివరదాకా తరుముతా. ఏటిగట్టువేపుని గోడకి ఎవరూ మెట్లు చెయ్యలా. అంచేత గేటు గుమ్మం దాకా నడిచివెళ్ళి అక్కడ దిగుతా, గుమ్మం అడ్డకమ్ములు పట్టుకుని.

మాలరేవు ఒడ్డోరకం. మొదటిమెట్టు దిగేసరికే మోకాలులో తొస్తుంది– అమ్మకే. అమ్మ స్నానం చేసి నీళ్ళు పట్టుకుని కొండెక్కినట్టు ఒగుర్చుకుంటూ గట్టెక్కుతుంది. అంతవరకూ నేను గట్టుమీదే కూచుంటా, ఇసకతిన్నెలు చూస్తూ.

రేవుకి కొంచెం ఎగువుని జనం దిగి నడిచిపోతుంటారు, తిన్నెల మీదికి, తొడలు దాకా పంచెలు పైకి తీసుకుని.

ఒక్కసారే అమ్మ నన్ను మాలరేవులోకి దింపి స్నానం చేయించింది. తను చెయ్యి పట్టుకుంది; నాకు విదిలించుకు పోవాలనిపించింది. అయితే అమ్మ వొదల్లే– తెల్లారగట్ల చంద్రగ్రహణం అయిందట. రాహువు చంద్రుణ్ని సగందాకా మింగేసి మళ్ళీ వొదిలేశాడు. అందుకని బామ్మ మమ్మల్నందర్నీ స్నానం చేయమంది– విడుపుస్నానం.

ఆ ఇసకతిన్నెల మీది కెడ్తానే అమ్మా అన్నాను.

వొద్దు– అమ్మో, తిన్నెమధ్యంతా అఖాతాలు– అంది అమ్మ,

మరి అన్న య్యోడతాడే–

వాడు పెద్దాడు. నువ్వు మునిగిపోతావు. ఇక్కడెంత లోతో తెలుసా? రెండుగెళ్ళకందదు. చూశావా ఆ నడిచేజనాన్ని? ఒక్కడుగు ఇవతలికి పడిందా, ఇంకంతే– మింగేస్తుంది– ప్రవాహం– అని భయపెట్టిం దమ్మ.

నాకు పాటిరేవంట నడిచి తిన్నెలమీదికెళ్ళాలని ఎంతో ఉంటుంది. ములిగిపోతానేమోనని భయం. బస్నీ, సోమూ, అన్నయ్యా వాళ్ళంతా పోతుంటే ఆబగా చూస్తుంటాను. బస్నీ అయిదోఫారం. అన్నయ్యక్లాసే. అయినా నా కన్నా పొడుగు లేడు. అయినా వెడతాడు వాడు తిన్నెల మీదికి. వాళ్ళంతా లాగూలూ, చొక్కాలూ విప్పేసి చేత్తో పైకెత్తి పట్టుకుని పాటిరేవు దాటుతారు. తడిసిపోతే ఇంటిదగ్గిర పెద్దాళ్ళు కొడతారని. సోమూగాడు బట్టలన్నీ రేవులో రెల్లుదుబ్బుల్లో దాచేసి దిసమొలతోటే పోతాడు తిన్నెలమీదికి – వాడికి సిగ్గులేదు– దోసకాయలు కోసుకుని ఉప్పుకారం అద్దుకుని తిన్నంతసేపు అల్లాగే ఉంటాడు. తిరిగొచ్చాక మళ్ళీ బట్టలు తొడుక్కుంటాడు. తిన్నెలమీద ఆడాళ్ళు ఎదటపడితే సిగ్గెయ్యదూ వాడికి? తిన్నెలమీద ఆడాళ్ళుండరేమో.

సోమూగాడు పాటిరేవునించి నీటివాలుకి ఈదుకొచ్చి మాలరేవులో గట్టెక్కుతాడు. వాడికి ఈతొచ్చుబాగా. వాడల్లా ఈత్తుంటే నా గుండెలు కొట్టుకుంటాయి – మధ్యలో ములిగిపోతే? రెండు గెళ్ళ లోతుందంది అమ్మ – పాటిరేవునించి నీరు జోరుగా ఉంగలు తిరుగుతుంది. మాలరేవులోకి వొచ్చేటప్పుడు – మెరకనించి నీరు లోతుకి పారేచోట ఆనమాలు తెలుస్తుంది. ఎవరో గీతగీసినట్టుంటుంది. నీరు సరాసరి మాలరేవులో రాళ్ళమీదికి కొట్టి, అక్కణ్ణించి గుండ్రంగా వెనక్కు తిరుగుతుంది, పెద్ద సుడిగుండంలాగ; సుడిగుండం మాత్రం లేదు. కాగితం పడవ లొదులుతారు వాళ్ళు నది ప్రవాహంలో – అవి మాలరేవుగట్టు కొచ్చి ఢీకొని మునిగిపోతాయి. మునిగిపోకుండా మిగిలినవి గుండ్రంగా మళ్ళీ ప్రవాహానికి ఎదురెళ్ళి, నట్టేట్లో తలకిందులైపోతాయి – ఏటి గట్టుమీద కెక్కిచూస్తే, ప్రవాహం గుండ్రంగా గుడికట్టినట్టుంటుంది. మాలరేవుముందు మా బామ్మ కథలో

పాలగుమ్మి పద్మరాజు

బ్రహ్మరాక్షసి నోరులా ఉంటుంది ఆ గుండ్రం —

మా బామ్మ కథలో బ్రహ్మరాక్షసి నోరు తెరచుకుని ఓ పెద్ద గోతులో పడుకుని ఉంటాడు. చిన్నపిల్లలు యాదాలాపంగా నడిచివొచ్చి ఆ రాక్షసినోట్లో పడిపోతారు. ఆ రాక్షసి పిల్లల్ని మింగేస్తాడు.

రాత్రిళ్ళు కలల్లో నేనప్పుడప్పుడు ఆ రాక్షసినోట్లో పడిపోతుంటాను. వాడి కడుపులోకి పోతుంటాను. ఒకోసారి తెల్లారి నిద్రలేచేదాకా కోసేస్తూనే ఉంటాను.

సుబ్బులత్త పెళ్ళి కెళ్ళినప్పుడే ఇసక తిన్నెలులేవు. అప్పుడు వానలు. గోదారి నీళ్ళెర్రగా ఉన్నాయి — మాలరేవులో నిద్రగన్నేరుచెట్టు మొదట్లోకంటా వొచ్చేశాయి నీళ్ళు — అవతల పేపరు మిల్లూ, ఇవతల రైలుబ్రిడ్జీ అంతా ఒకటే నీరు —

సుబ్బులత్త పెళ్ళికి లాంచి మీద వెళ్ళాం - పట్టిసం. లాంచినిండా పెళ్ళివాళ్ళమే - రాజమండ్రినించి పున్నయ్య బాబాయి, రాములమ్మ పిన్ని, చిట్టిబాబు, సాంబడు, రాధాయి అంతా వొచ్చారు. పెళ్ళికి అప్పాయమ్మ అక్కర్లేదంది అమ్మ. నాన్న ఉండాలన్నాడు. బుడ్డిచెల్లాయి నెత్తుకోడానికి ఎవరున్నా రన్నాడు - అప్పాయమ్మంటే అమ్మ కిష్టంలేదు - నాన్న కిష్టం - ఎప్పుడేనా ఇద్దరూ దెబ్బలాడుకుంటారుకూడా - అంటే బామ్మకి వినబడకండా వాళ్ళ గదిలో మా పడగ్గదిలోంచి వింటూంటాం అన్నయ్యా నేనూ. మాది బల్లచెక్కలమేడ, చెక్కల మధ్య సందుల్లోంచి కింద ఏం జరుగుతోందో చూడొచ్చు, వినొచ్చు.

అప్పాయమ్మంటే నా క్కోపం. బుడ్డి చెల్లాయి ఏడిస్తే గిల్లుతుంది, అమ్మ చూడకండా. దాని పళ్ళు బాగుంటాయి. చిన్నగా బియ్యపు గింజల్లా- మోకాలు మీద కెగగడుతుంది చీర. దాని కాళ్ళమీద దమ్మిడీకాసంతేసి స్ఫోటకంమచ్చ లున్నాయి - మచ్చ లున్నచోట నున్నగా సాగదీసినట్టుంటుంది చర్మం, మెరుస్తూ. మొగంమీద మచ్చలు చిన్నవి - బూరి బుగ్గలమీద చుక్కపెట్టినట్టుంటాయి - దాని వొళ్ళెక్కడ తాకినా మెత్తగా ఉంటుంది, పరుపులాగ. అది కిల కిల నవ్వుతుంది - ఎవరో కిచకిచలు పెట్టినట్టు. దాని చంకలో బుడ్డిని నాన్న చటుక్కుని లాక్కుంటాడు ఎప్పుడన్నా. అప్పుడు కిచకిచ నవ్వుతుంది అప్పాయమ్మ. బుడ్డిని దానికిచ్చి మళ్ళీ తీసుకుంటాడు నాన్న. అప్పాయమ్మని నవ్వించడానికి. అమ్మ దాన్ని పని మానిపించేసింది - అంటే సుబ్బులత్త పెళ్ళినించి తిరిగొచ్చాక.

పట్టిసం ఎప్పుడో సాయంకాలం చేరాం. రాత్రి మేం నిద్రపోయాక సుబ్బులత్త పెళ్ళయిపోయింది - మర్నాడు భోజనాలొక్కటే గుర్తున్నాయి నాకు - పెళ్ళికొడుకుతో అన్నానికి కూచోనంది సుబ్బులత్త. బామ్మ బతిమాలినా గదిలోంచి ఇవతలికి

రాలా – అప్పటిదాకా సుబ్బులత్తని నేను చూడలా – అదే చూడ్డం – బావుంటుంది సుబ్బులత్త – పచ్చటి తమలపాకులా చెవి తమ్మమీద ఎండపడితే, వెలుతురు ఇవతలి కంటా కనిపిస్తుంది – ఎందుకో ఏడుస్తోంది సుబ్బులత్త –

లాంచిలో ఎక్కాక నాన్నన్నాడు—

ఇలాంటి వెధవ పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యకపోతే యేం? దాని కిష్టంలేదని మొదట్నించీ మొత్తుకుంటోంది.

ఇదేం విడ్డూరంరా – నాలుగు రోజులు పాటుపడితే అదే ఇష్టపడుతుంది – అన్ని విధాలా అయిన సంబంధం – అరవయి ఎకరాల మాగాణి, తణుకు తాలూకా భూములు – ఏం చేదుమేసిందా – అంది బామ్మ.

అదికాదమ్మా. ఈ చచ్చు సంబంధం చెయ్యదల్చుకున్నప్పుడు, దానికి చదువెందుకు చెప్పించాలి పెదనాన్న – అన్నాడు నాన్న.

లాంచి నడిపేవాడూ, అప్పాయమ్మా ఒకరిమీ దొకరు నీళ్ళు జిమ్ముకున్నారు. బుడ్డి చెల్లాయి కొంచముంటే గోదార్లో పడిపోను – నాన్న లాంచివాణ్ని లెంపకాయ కొట్టాడు. అందుకని అమ్మ అప్పాయమ్మని మానిపించేసింది, ఇంటి కెళ్ళాక –

వాన జోరుగా కురుస్తున్నప్పుడు మాకు బడుండదు. బడంతా కురుస్తుంది. కొత్తగా పెంకు నేయించినా సరే, కోతులు పాడుచేసేస్తాయి. వానొస్తే శెలవొస్తుందని, మేం తలోకానీ పోగుచేసి, శనగపప్పు కొంటాం. కొండయ్యమదు రెక్కి బడి కప్పుమీద జల్లేస్తాడు. కోతులు శనగపప్పుకోసం పెంకులన్నీ వొత్తిగించి పారేస్తాయి –

వాన పడుతుంటే చూడ్డాని కొస్తాడు బన్నీ. వా దన్నయ్య క్లాసు. అయినా అన్నయ్యకీ వాడికీ సరిపడదు – బన్నీ నాజూకుగా ఉంటాడు. వాళ్ళ తాతా, బామ్మా వాణ్ణి ఆటల్లోకి రానియ్యరు, దెబ్బలు తగుల్తాయని. బన్నీకి అమ్మలేదు. వాళ్ళనాన్న ఇంకో పెళ్ళి చేసుకుని స్టేషను పేట్లో ఉంటున్నాడు. తాతా బామ్మా వాణ్ని పెట్టుకుని పాతఇంట్లో ఉంటున్నారు.

వానొస్తున్నా బన్నీ తడవకుండా రావొచ్చు మాఇంట్లోకి. వాళ్ళ గాది చూరు కిందనుంచి మా దూళ్ళశాలలోంచి మా పడమటింట్లోకి రావొచ్చు. వానొస్తే మా పడగ్గది పెద్దకిటికీ తెరుస్తాం. పడమటింటి కప్పు కిటికీ కిందమట్టంనుంచి పైకిలేస్తుంది. అవతలపక్కకి వాలిపోతుంది మళ్ళీ. చూరు నీళ్ళు మాసావిట్లో పడకుండా కప్పుకీ మా మేడగోడకీ మధ్య పెద్ద వొంచినరేకు బిగించారు – ఓ చిన్న కాలవలాగ. వానొస్తుంటే ఆకాలవ నిండుగా పారుతోంది. కాగితంపడవ లొదిలితే చాలు రై(అని వెళ్ళిపోతాయి చివరిదాకా. మహజోరుగా పారుతుంది వాననీరు. మా అరికాళ్ళు తెల్లగా అయిపోతాయి చలికి.

అన్నయ్యా, సోమూ బన్నీని స్తమానూ ఏడిపిస్తారు. ఆడపిల్లోయి అంటే వాడి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతాయి – వాడు ఏడిస్తే సోమూ మరికాస్త ఏడిపిస్తాడు. అన్నయ్య మాత్రం ఏడిపించిన తరవాత ఊరుకోబెడతాడు. అన్నయ్య మహా అల్లరిచేస్తాడు. అందులో నాన్న లేకపోతే మరీ. మా బామ్మ నెత్తిమీద ముసుగుతీసేసి తబలా వాయిస్తాడు ఆవిడ గుండుమీద. అమ్మ కొట్టడాని కొస్తే దొరకడు. అయినా బామ్మకి ముద్దే వాడంటే.

నీమొగుడు పేరని ఆవెధవ నేమీ అనవు – అంటాడు నాన్న.

పోనీరా – కుర్రవెధవ – అంటుంది బామ్మ.

నన్ను చాలా ముద్దుచేస్తా డన్నయ్య. నన్ను సామ్సన్ అంటాడు. మా నాలుగోక్లాసు పిల్లల్లో కందర్లోకీ నేను బొద్దూ, పొడుగూ. ఓ మాటు సెకండ్‌ఫారం వస్తాడు కనకం, నన్ను – ఒరే బొండం – అన్నాడు. వాణ్ణి రోడ్డుమీద పడేసి మీదెక్కి కూచున్నా. మా మాస్టారొచ్చి విడదీసి నన్నే తిట్టారు సైగా. నాకు ఉక్రోషం ఒచ్చింది. తప్పు వాడిదైతే నన్నెందుకు తిట్టాలి? అన్నయ్య మట్టుకు నన్ను లేవదీసి చొక్కా దులిపి నా పుస్తకాలు పుచ్చుకుని చెయ్యపట్టుకుని తాలూకాఫీసు గోడమీదికి తీసికెళ్ళాడు.

తమ్ముా – మా బాగా తన్నావురా కనకంగాణ్ని అన్నాడు.

నా కెంతో కడుపు నిండినట్టయింది. కనకంగాడి మీదా, మాస్టారి మీదా కోపం గూడా పోయింది.

స్టేషను పక్క మైదానంలో పెద్ద దేరా వేశారు. సర్కసు దేరా. అన్నయ్యా, నేనూ అందరం బడి ఎగ్గొట్టేసి జంతువుల్ని చూశాం రోజల్లా. ఆరోజునే నాన్న స్కూలు కెళ్లాడు, మా జీతాలు కట్టడానికి. సాయంత్రం మా యిద్దర్నీ ఆఫీసు గదిలో తన బల్ల ఎదుట నిలబెట్టి అడిగాడు – ఎక్కడి కెళ్లారని. ఏ అబద్ధం చెప్పాలో తెలియక నే నసుమానిస్తుంటే మా అన్నయ్య చెప్పేశాడు. అన్నయ్య సాధారణంగా అబద్ధం చెప్పడు; చెప్పలేడనుకుంటా. నా మటుకు అబద్ధాలాడాలనుంటుంది – మంచి అబద్ధాలు.

ఈవేళ బడి మానేసినందుకు మాకు శిక్షేమిటో తెలుసా? ఆ సర్కసు చూడ్డానికి మిమ్మల్ని పంపించను – అన్నాడు నాన్న.

మా నాన్న అన్నాడంటే ఇంక అంతే. అందుకని నా కేడుపొచ్చింది. మేం ఏడ్చినా నాన్న మెత్తబడడు. నాకు సర్కసు చూడాలని ఎంతో వుంది. అందులోనూ ఆ తెల్ల మచ్చలకోతి మా కొంటెది. అదేంచేస్తుందో చూడాలనుంది. ఆ రాత్రి అన్నం తినకండానే వెళ్లిపడుకున్నా. అన్నయ్యా మాత్రం హుషారుగా పెరుగూ ఒడియాలతో దంచేసి పైకొచ్చేడు. కిందంతా పడుకునేదాకా ఏదో చదివాడు – పద్యాలూ అవీ. ఇల్లు సద్దుమణిగాక దీపం ఆర్పేశాడు. పెద్ద కిటికీ తెరిచి రేకు కాలవలోకి ఎక్కాడు.

ఒరేయి, ఎక్కడికిరా – అన్నాను.

సర్కసుకి - నువ్వు నిద్రపో - అని వెలగకొమ్మందుకొని మెల్లగా ఎక్కాడు. ఆ పంచమ్మలే వెళ్ళిపోయాడు. చూరుచివర టపటప రెండు కాయాలు రాలి చప్పుడు చేశాయి. చప్పుడు విని ఎవరూ లేవలేదుగదా అని కొంచం సేపు చూశాడు. తరవాత మెల్లగా దిగి వెళ్ళిపోయాడు. నాకు ఉడుకు మోత్తనం వొచ్చింది. తలగడాలో ముఖం దాచుకుని చప్పుడవకుండా ఎంతో సేపేడ్చాను. ఆ ఏడుపులో ఎప్పుడు నిద్ర పట్టిందో, అన్న య్యెప్పుడొచ్చి పడుకున్నాడో నాకు తెలీదు.

తెరిచిన పెద్ద కిటికీలో కూచుంటాను అప్పుడప్పుడు. మా గదిగోడ, పడమటింటి

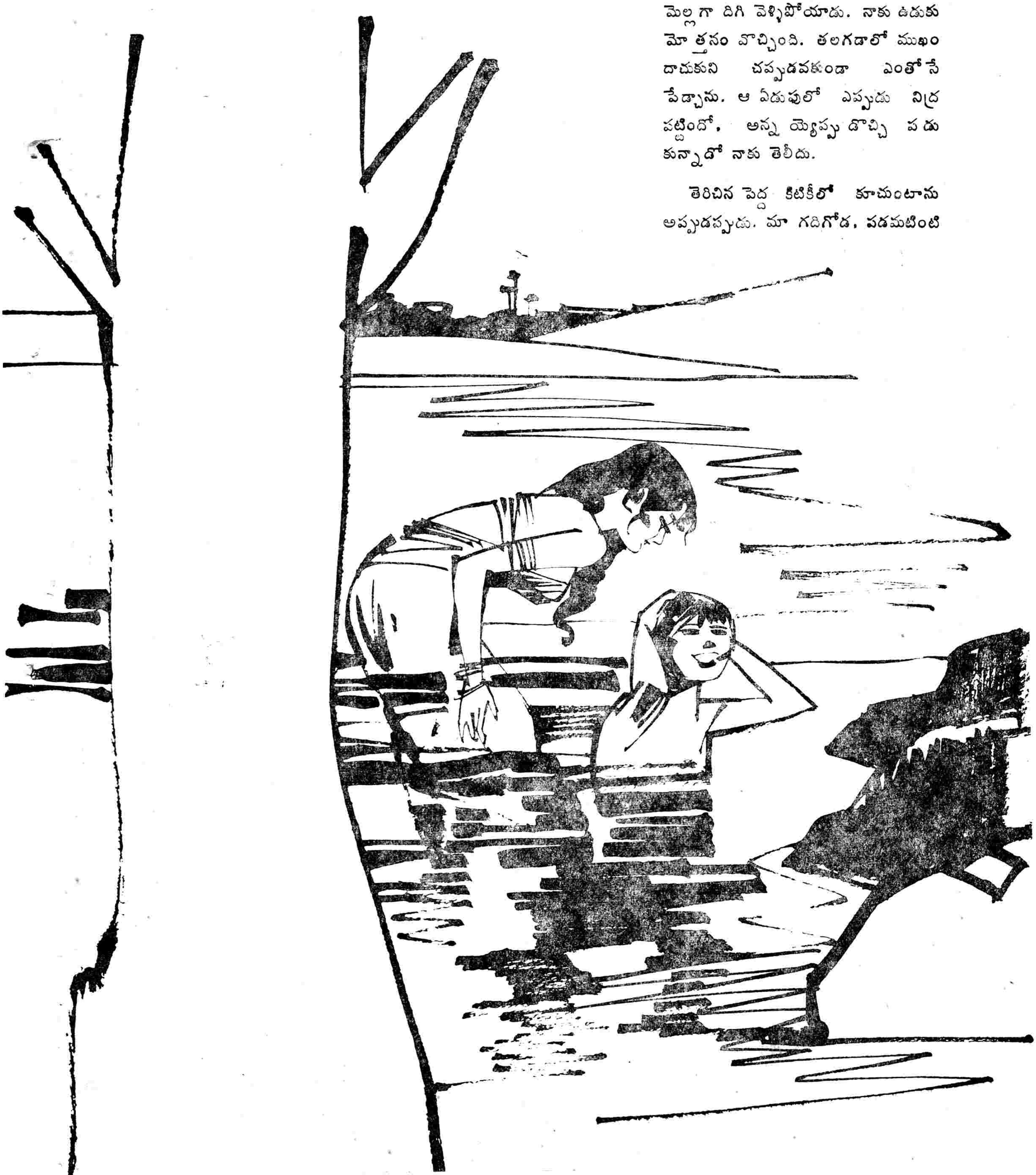

కప్పుమధ్యని డైమను ముక్కలా తెగింది ఆకాశం. కొంచెం పక్కగా ఉంది వెలగ చెట్టు మొదలు ఆ మొదలు వెనకాలనించి, పడమటింటి కప్పుమీదికి లేస్తాడు సూర్యుడు రోజూ. సూర్యుడి గుండ్రం అంతా కనబడే దాకా చూస్తూకూచుంటాను. అన్నయ్యింకా లేవలేదు. పొద్దున్న బద్ధకంగా ఉన్నప్పుడు మేడమెట్లు జాగ్రత్తగా దిగాలి - విచ్చెనలాగ మరీ ఏటవాలుగా ఉంటాయి కర్ర మెట్లు.

మెట్లు దిగేసరికి నాన్న ఆఫీసుగది తెరిచుంది - ఎదురుగా.

సోఫాలో పడుకుని నిద్రపోతున్నాడు నాన్న. రాత్రి ఆలస్యంగా వొస్తే పడగ్గదిలోకి పోడు; సోఫాలోనే పడుకుంటాడు. లేచి ఆవులించాడు. నన్ను జూసి - తమ్మూ - అని పిలిచాడు; వొళ్ళోకి తీసుకున్నాడు. అమ్మ గుమ్మంలో కొచ్చి నిలబడింది.

అప్పాయమ్మ తల్లొచ్చింది రాత్రి, అంది అమ్మ.

ఎందుకు? - అన్నాడు నాన్న - మరో వంక చూస్తూ.

వాళ్ళమ్మాయి కోసం - అంది అమ్మ.

ఇక్కడ పని మానేసిందిగా? - అన్నాడు నాన్న.

మీరు కబురంపారని చెప్పి వొచ్చిందిట, అంది అమ్మ.

నేనా? - దాంతో నా కేంపని? - అన్నాడు నాన్న - అటువంటప్పుడు నా న్నేదో దాస్తున్నాడని మాకు తెలిసిపోతుంది.

ఏమో - అని వెళ్ళిపోయిందమ్మ.

ఆ రోజుని అమ్మా, బామ్మా దుమదుమలాడుతున్నారు. నాన్న భోజనం చెయ్యకండా పదిగంటలకే కోర్టుకి వెళ్ళిపోయాడు. మాకు శనివారం శలవ. అన్నయ్యని అనవసరంగా కొట్టిందమ్మ - పెరుగూ అన్నంలోకి ఆవకాయబద్ద అడిగాడని.

వాణ్ణెందుకు చెయ్యి చేసుకుంటావు? బావుంది ప్రయోజకత్వం అంది బామ్మ.

ఆరోజింక ఇంట్లో ఉండాలనిపించలేదు నాకు. బన్నీ ఇంటి కెళ్ళా.

ఒరేయి తమ్మూ - మా బన్నీకి పెళ్ళిరా - అన్నారు వాళ్ళ తాతగారు.

బన్నీ సిగ్గుపడి గదిలోంచి ఇవతలికి రాలా - బన్నీకి పెళ్ళని నే నసలు నమ్మలా. నాఅంతున్నాడు బన్నీ - పెళ్ళికొడుకంటే అన్నయ్యంతన్నా ఉండొద్దూ -

పదిహేనూ వెడతాయిరా వాడికి - ఇంకమే మిద్దరం ఎన్నాళ్ళుంటామో ఏమో - కాస్త మా కాలూచెయ్యీ ఆడుతూండగానే వాణ్ణో ఇంటివాణ్ణి చేసేద్దామని, అంది వాళ్ళ బామ్మ.

ఎంతసేపటికీ బన్నీ ఇవతలికి రాకపోతే నేను ఇంటి కెళ్ళిపోయా.

సుబ్బులత్త బండి దిగిందప్పుడే.

సుబ్బులత్తా! అని పెద్దగా అరిచి బండి దగ్గిరికి పరిగెత్తా. నన్ను దగ్గరగా తీసుకుంది సుబ్బులత్త. అత్త బుజాలకంటే పొడుగే నేను.

ఏవే ఒక్కత్తివే వొచ్చావా? - అంది బామ్మ.

నాన్న తణుకెళ్ళాడు. నే నిక్కడ దిగిపొయ్యా అంది సుబ్బులత్త.

మవ్వు మరి తణు కెళ్ళవా? - అంది బామ్మ.

ఉహుం - అంది అత్త.

రావమ్మా సుబ్బులూ - స్నానం చెయ్యి ముందు - అంది అమ్మ.

అత్తా, గోదాట్లో చేద్దామా స్నానం - అన్నాను నేను.

పద - అంది అత్త.

పాటిరేవుకి తీసికేళ్ళా అత్తని. నదిప్రవాహంలో మొలలోతొచ్చింది అత్తకి - అదేమొదలు నేను పాటిరేవులోకి దిగడం. నీరు అద్దంలాగుంది, అడుగుని ఇసక కనిపిస్తోంది. అత్త నామొల పట్టుకుంటే కాస్త ఈతలు కొట్టా. కొంచం ఉక్కిరి బిక్కిరయినా భయపడలా. అత్తని గట్టిగా పట్టుకున్నా. అత్త కిలకిల నవ్వింది. అత్త నవ్వితే బావుంటుంది, మల్లి మొగ్గల్లాగుంటాయి పళ్ళు. వాటిలోపల మిరప్పండులాంటి నాలుక. అత్త నవ్వితే రెండుబుగ్గలూ సొట్టపడతాయి - ఆసొట్ట తడమాలనుంటుంది నాకు. నీటివడికి మాలరేవుకి దగ్గిరగా వొచ్చేశాం నేనూ అత్తా.

అటొద్దు - అగాతం అన్నా న్నేను.

ఆ!! అంది ఆశ్చర్యంగా - అంటూనే అగాతంలోకి వెళ్ళింది. నాకు అరవాలనిపించిది, చటుక్కని మునిగింది. నేను బేరుమన్నాను, నాకు తెలీకండానే. మళ్ళీ కిలకిల

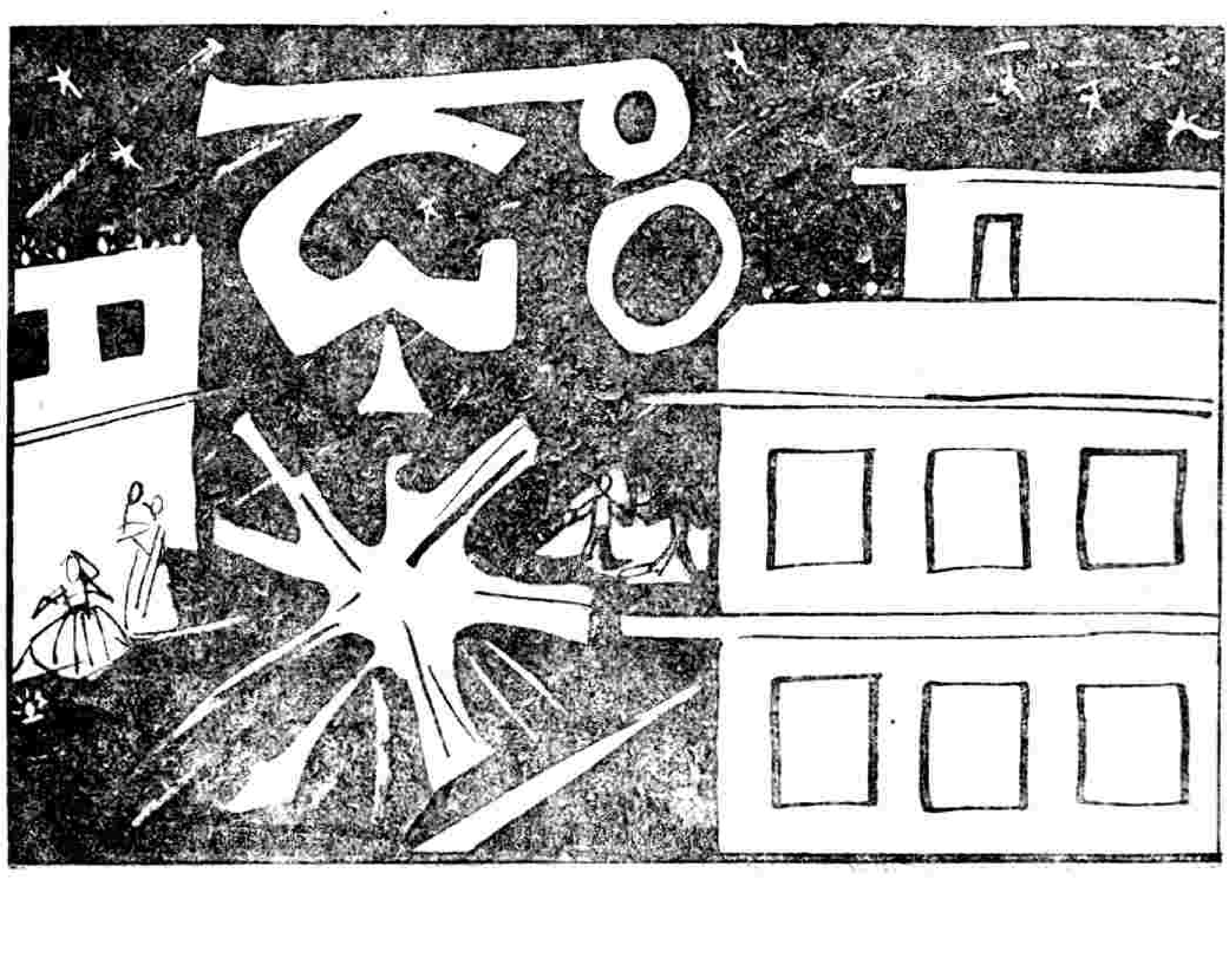

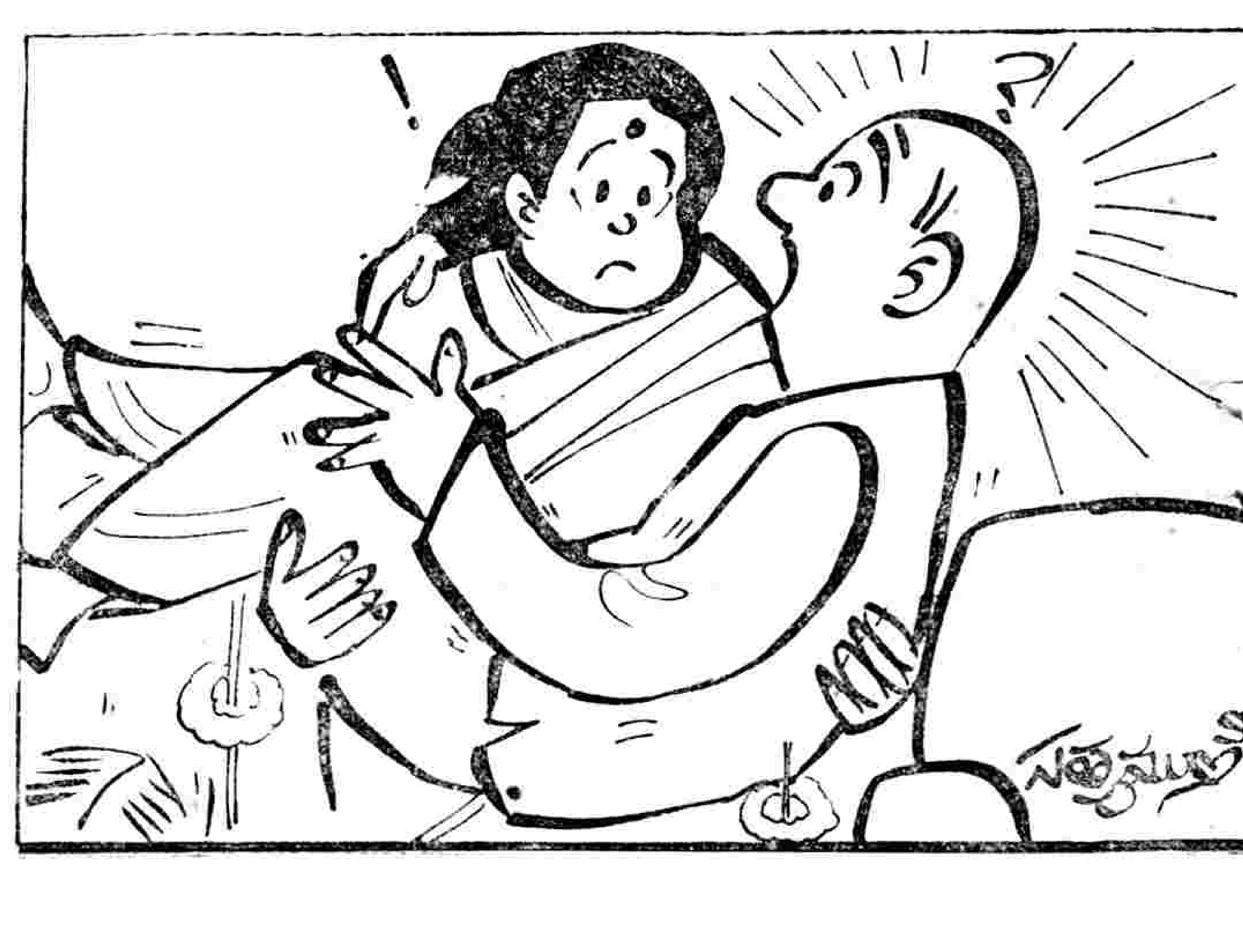

నవ్వుతూ నా కాళ్ళకిందొచ్చి నన్ను పైకెత్తేసింది.

అయ్యో! మంచి మొగాడివే: ఇంత భయమైతే ఎల్లా అంది.

నీకు బాగా ఈతొచ్చా — అన్నాను.

మా పట్టిసంలోనూ గోదావరుందిగా — అంది —

అంటూనే వెల్లగిలా నీళ్ళమీద తేలి పడుకుని మాలరేవువేపెళ్ళింది-నేను గట్టెక్కి-తలతుడుచుకుంటూ చూస్తూ నిలబడ్డా — సుడి వెళ్ళినంతమేరా, గుండ్రగా అల్లాగే తేలుతూ తిరిగింది. ఎంతో సేపటికి గట్టెక్కింది. అంత సేపు నీట్లో సోమూగాడన్నా తేలలేదు.

సుబ్బులత్త వొంటిని తడిపరికిణీ పైట కండువా అంటుకుని నీరు కారుతుంటే ఎంతో బావుంది. తల మాత్రం తుడుచుకుని, తడిగుడ్డలతోటే నడిచొచ్చింది ఇంటి దాకా. పరికిణీ బరువెక్కి కాళ్ళచుట్టూ తపతప కొట్టుకుంటూంటే దారంతా నీళ్ళు పడ్డాయి. ఎవరో జల్లినట్టు.

రాత్రి ఏడయ్యేసరికి పెత్తాతగారూ, సుబ్బులత్త మొగుడూ వొచ్చారు తణుకు నించి. పెందలకడే మాకన్నాలు పెట్టేసి. మేడమీదికి పంపించేసిందమ్మ. ఆ తరవాతేదో పెద్ద గొడవయింది చాలా సేపు. అది పడమటింట్లో అయినమూలాన్ని మాకు వినిపించలేదు,

నాన్న అత్త పక్షం, బామ్మ పెత్తాత పక్షం — అన్నాడు అన్నయ్య.

సుబ్బులత్తా మొగుడూ మధ్య ఏదో తగదా ఒచ్చిందని అన్నాడన్నయ్య. ఎంతో సేపు గొంతుకలు చించుకుని కేక లేసుకున్నారు — పెత్తాతా, సుబ్బులత్తా.

మేం పడుకున్నా నిద్రపోతా. పదకొండు కొడుతుంటే చ్చరునొచ్చి నా పక్కలో పడుకుంది సుబ్బులత్త. అప్పుడు నిద్రపట్టింది — నిద్రలో ఎన్నో కలలొచ్చాయి — అన్నిట్లోనూ అత్త మొగుడు కనబడ్డాడు: అత్తయ్య వెనకాల పరుగెత్తుతుంటే నోరు తెరుచుకున్న బ్రహ్మరాక్షసి అతన్ని మింగేసిందో కలలో. నాకు ముచ్చెమటలూ పోశాయి, కలలో బ్రహ్మరాక్షసి కనబడే సరికి. లేచి కూచున్నాను. అప్పటికప్పుడే అత్తావాళ్ళూ వెళ్ళిపోయారు; తెల్లారగట్ట రైలుకిట-అమ్మ చెప్పింది, అత్త వెళ్ళిపోయిందని. నా కేడుపొచ్చింది నిజంగా.

బన్నీని, వాడి కొత్త పెళ్ళాన్నీ ఏనుగు మీద అంబారీ గట్టి ఊరేగించారు. వాడి తాతగారు వాణ్ణి వొళ్ళో కూచోబెట్టుకుని కూచున్నారు అంబారీలో. బన్నీ అత్తారు కొల్చినవారలు, పోలారం. పెళ్ళికి మరీమరీ రమ్మన్నారు. అన్నయ్యకి జ్వరం — అందుకని వెళ్ళలా, సోమూగాడు వెళ్ళాడు.

కొల్చినవా రెంత కొల్చార్రా — అంటూ ఏడిపించడం మొదలెట్టాడు సోమూ. బన్నీ అసలే నలుగుర్నీ చూడ్డానికి సిగ్గుపడుతున్నాడు — పెళ్ళయాక వారం రోజులు బడికే రాలా-సోమూగాడు ఏడిపిస్తే ఉక్రోషం వొచ్చి వాణ్ణి పట్టుకు రక్కేశాడు.

అన్నయ్య జ్వరం తగ్గేదాకా నాకేం తోచాలా. టైఫాయిడన్నాడు డాక్టరు. రెండురోజులు రాత్రీ పగలూ అన్నయ్య ఒకటే కలవరింతలు. బామ్మ వాడి మంచం పక్కనించి కదల్లా. వాడి పక్క నా గదిలో వేశారు — నాన్న గదిలోకి కూడా రానియ్యలా. ఒక్కణ్ణే మేడమీద పడుకో లేనని మారాం చేశా. నాన్నొచ్చి నాదగ్గిర పడుకునేవాడు. నాన్నదగ్గర పడుకుంటే బావుంటుంది- భయం ఏమీ ఉండదు.

అన్నయ్య లేకపోతే ఏం తోచదు. అందుకని ప్రతి సాయంత్రం పాటి రేవు కెళ్ళి నీళ్ళోసుకునేవాణ్ని. ఇంకా పాటి రేవులో లోతు తగ్గలా: మధ్యనైతే నేను మునిగిపోతాను. అందుకని అత్త నేర్పింది గుర్తుంచుకుని ఈదడం అలవాటు చేశా. సులువింకా తెలీలా. రెండు మూడుసార్లు కాళ్ళూ చేతులూ కొట్టుకునేసరికి ఒగుర్పొంచ్చింది. రోజూ ఈత్తుంటే కొంచెం ఒగుర్పు తగ్గింది. అన్నయ్యకి పత్యం పెట్టే నాటికి పాటిరేవులో నా కందనిచోట ఈది అవతల మెరకదాకా వెళ్ళడం ఒచ్చింది — ఓ పదిహేను గజాలమేర.

పెద్దపరీక్ష లైపోయాయి-సోముగాడు రైలుగట్టుమీద ముంజెలు కొట్టిచ్చిందో రోజుని. అవి తింటుండగా పోర్టరు తరుముకొచ్చాడు. పాపం బన్నిగాడు దొరికిపోయాడు. పరిగెత్త లేక. వాళ్ళ తాతగారు పోర్టర్ని చెడతిట్టారు, వాణ్ణి భయపెట్టినందుకు.

రైలు గట్టుమీద తాడిచెట్లు నీ అబ్బగారి సొమ్మా – అన్నారు.

లేదు బాబయ్యా, ఉట్టినే భయపెట్టానండి– అన్నాడు పోర్టరు.

ఉట్టినే భయపెట్టావ్టట ! కుర్రాడికి జ్వర మొస్తే – అన్నారు తాతగారు:

రాజాగారు వారానికోసారి రైలు దిగేవారు. టాపులేని కారొచ్చేది ప్లాట్‌ఫారం మీదికి. ఒక ఆవుని తెచ్చి కట్టేవారు. రాజాగారు ఆవుపాలు దూడలా గుడుచుకునేవారు. ఎప్పుడన్నా రాజాగార్ని తన్నుతుండేమో నని ఆత్రుతగా చూసేవాళ్ళం.

అది జాతి ఆవురా – తన్నదు – అన్నాడు మూగాడు:

దానికి మన ఆవుల్లా మూపురంలేదు. పాలు తాగి రాజాగారు కారెక్కి గోదారి గట్టుకి పోయేవారు. మేం రైలుకట్టంట పరిగెత్తి బ్రిడ్జీమీదికి చేరి చూసేవాళ్ళం. బ్రిడ్జీ క్రింద గుండ్రంగా తిరుగుతుండే దోలాంచి– దాంట్లోంచి మెట్లుండేవి నీళ్ళలోకి – రాజాగారు మెట్లమీంచి మెడలోతుదాకా దిగి స్నానం చేసేవారు. ఆయన కేదో జబ్బట. ఇంగ్లీషు వైద్యులెవరూ కుదర్చలేకపోతే, ఒక మలయాల వైద్యుడీ పద్ధతి చెప్పాట్ట. ప్రతి బుధవారం ఒస్తారు రాజాగారు. మేం ఒక్కరోజుకూడా నాగా లేకుండా చూశాం రాజాగారి వైద్యం, శలవలు మూణ్ణెల్లూ:

రైలుబ్రిడ్జి కింద ఏటి గట్టుమీద నిలబడి పైకి చూస్తే, ఇనపమూలాలు చిత్రంగా కనబడతాయి – ఏటిగట్టు వాలులో తుమ్మచెట్లు దట్టంగా పెరిగి గుంయి మంటుంటాయి, అవతల రెల్లు దుబ్బులదాకా. వాటి మధ్య నించి ఉన్నయి సన్నని రైలుపట్టాలు. గోదారిలోంచి సిమెంటు కంపెనీదాకా ఇనప తొట్లలో ఇసక తెస్తారు, ఆ పట్టాలమీద. మేం వాటిమీద ఎక్కి వాలుకి రయిమని పోతుంటాం. ఆ వాలులో పెడతారు రాజుగారి కారు. ఆయన సీటుపక్కని నా ఎత్తు తుపాకి ఉంటుంది నల్లగా మెరుస్తూ. సీట్ల మధ్య గుండ్రటి చిల్లు లుంటాయి, ఎందుకో. అన్నయ్య ఎక్కి కూచున్నా డోసారి. రాజాగారు తరిమేశారు మమ్మల్ని. ఆ తరువాత కారు కో మనిషి కాపలా ఉండేవాడు. వాడికి పావలా ఇచ్చి తుపాకి ముట్టుకు చూశాడు సోమూ. బన్నీ దూరంగా గట్టుమీదే ఉండి చూస్తూండేవాడు, తరుముకొస్తే దొరక్కుండా పారిపోడానికి వీలుగా.

పుచ్చపాదులు కాపట్టాయని కబురు తెచ్చాడు కనకం. అన్నయ్యావాళ్ళూ బయలుదేరుతూంటే, నేనూ వెనకాల పడ్డాను. అన్నయ్య వొద్దన్నాడు. నేను దాటగల నన్నాను. సోమూ కనకం రానిమ్మన్నారు.

నాకు ఈతొచ్చు అన్నా–ఈదిచూపించా. అబ్బో – అన్నాడు సోమూ వెటకారంగా. వాడి కొక్కడికే ఈతొచ్చు ననుకుంటాడు– అన్నాడు బన్నీ. అంటూ ఇసక తిన్నెదాకా ఇరవై పాతిక గజా లీదాడు – గట్టు చేరాక కొంచెం ఒగిర్చాడు. సోమూ మూతి వంకరగా పెట్టాడు–వెక్కిరింతగా. బన్నీ బట్టలు తడిసిపోయాయి – నావీని.

కాళ్ళదగ్గర మరీ ఎక్కువవడి: అడుగు దీసి అడుగేస్తుంటే మెత్తని తాళ్ళేవో కాళ్ళకి లుంగలుచుట్టుకుని మూలరేవేపు లాగేస్తున్నట్టుంటోంది. నీళ్ళవేపు చూస్తూ నడుస్తుంటే ఎంత తిన్నగా నడుస్తున్నా ఇంకెక్కడికో పోతున్నట్టుంటుంది–కాళ్ళకింద ఇసక కరకర లాడుతున్నా మెత్తగా ఉంటుంది. భయంగా. కొంచందూరం ఈదానుగాని, ఎప్పుడూ అంతదూరం నేను నడవలా. గోదావరి కడ్డంగా. అరమైలుందట తిన్నెకి – అన్నయ్యన్నాడు. రైలుస్తంభాలు లెక్కపెడితే తెలుస్తుందిట. ఆ లెక్క ఎల్లా కట్టాలో అన్నయ్యకి తెలుసు.

తిన్నె ఎక్కేసరికి కాళ్ళు తేలిపోయాయి. నీళ్ళు కాళ్ళని చుట్టుకుని లాగడంలేదుగా మరి. అన్నయ్యా నన్ను లాగూచొక్కా ఇసక మీద ఆరేసుకోమన్నాడు. బన్నీ తడిలాగే తొడుక్కున్నాడు – నీళ్ళలోంచి పైకి రాకండానే – అంతమందిలో బట్టలు విప్పుకుతిరగడమంటే వాడికిసిగ్గు: అన్నయ్య తొడుక్కున్నాడు పొడిలాగు. వాడు బట్టలు విప్పేసి చేత్తో పట్టుకున్నాడు. సోముగాడు మాత్రం దిసమొలతో దర్జాగా తిరిగాడు తిన్నెఅంతా. వాడెప్పుడూ నిలబడే ఉచ్చ పోస్తాడుకూడా:

పాకచూరులో ఉన్నాయి ఉప్పూ కారం పొట్లాలు. బన్నీతెచ్చినవి తడిచిపోయాయి. వాడు ఈదడంమూలాన్ని అంచేతజాగ్రత్తగా కొద్దికొద్దిగా తినాలన్నాడు సోమూ. దోసకాయలు మంచి దోరగా ఉన్నాయి. ముడ్డి దగ్గర కొరికి ఉప్పూకారం అద్దుకుతిన్నాం అందరం. ఉప్పూ కారం దోసకాయలో తడికి ఏకమయిపోయాయి. పెద్దపుచ్చకాయ ఒకమూల బొక్కెట్టి చూశా డన్నయ్య. పండిందోలేదో అని. ఎర్రగా మాంసంలా ఉంది లోపల. దాని ముచిక కొయ్యడానికి మాదగ్గర కత్తిలేదు. అందుచేత పాదుని ఉండగానే తలోముక్కా చేత్తో పీకేసుకు తిన్నాం. సోముగాడు తనవాటా కొస్తుంటే వాడి చేతిమీదికి పాకింది, పెద్ద పసిరికపాము. మొదట అది పాదుతాలూకు తీగేమో అనుకున్నాం. అది పాకుతుంటే బేరుమన్నాడు సోమూ. చెయ్యి శక్తికొద్దీ విదిపేశాడు. పాము ఎగిరి ఎక్కడో గుబురుగా పెరిగిన పాదులమధ్య పడింది. సోము పిచ్చిగా పరిగెత్తాడు. నీటి అంచుకి. వాడి వెనకాల మేము పరిగెత్తాం. నీటి వొడ్డుని చలిజ్వరం వొచ్చినట్టు వొణికిపోతూ వెల్లగిల పడుకున్నాడు సోమూ. మాకు భయమేసింది. అన్నయ్య చెయ్యి చూశాడు. వైద్యుడు రాముళ్ళాగ వాళ్ళంతా చూశారు.

ఎక్కడా కరవలేదురా – అన్నాడు అన్నయ్య.

లేదు – అని ఒప్పుకున్నాడు సోము ఒగురుస్తూనే.

అది కరవక్కర్లా, ఊదితే చాలు– అక్కడంతా కుళ్ళిపోతుందిట – అన్నాడు బన్నీ. వాడికి సోమూ అంటే పడదు.

ఏడిశావు; ఊదేది పొడపాము–అన్నాడు సోమూ. కాస్త తేరుకుని.

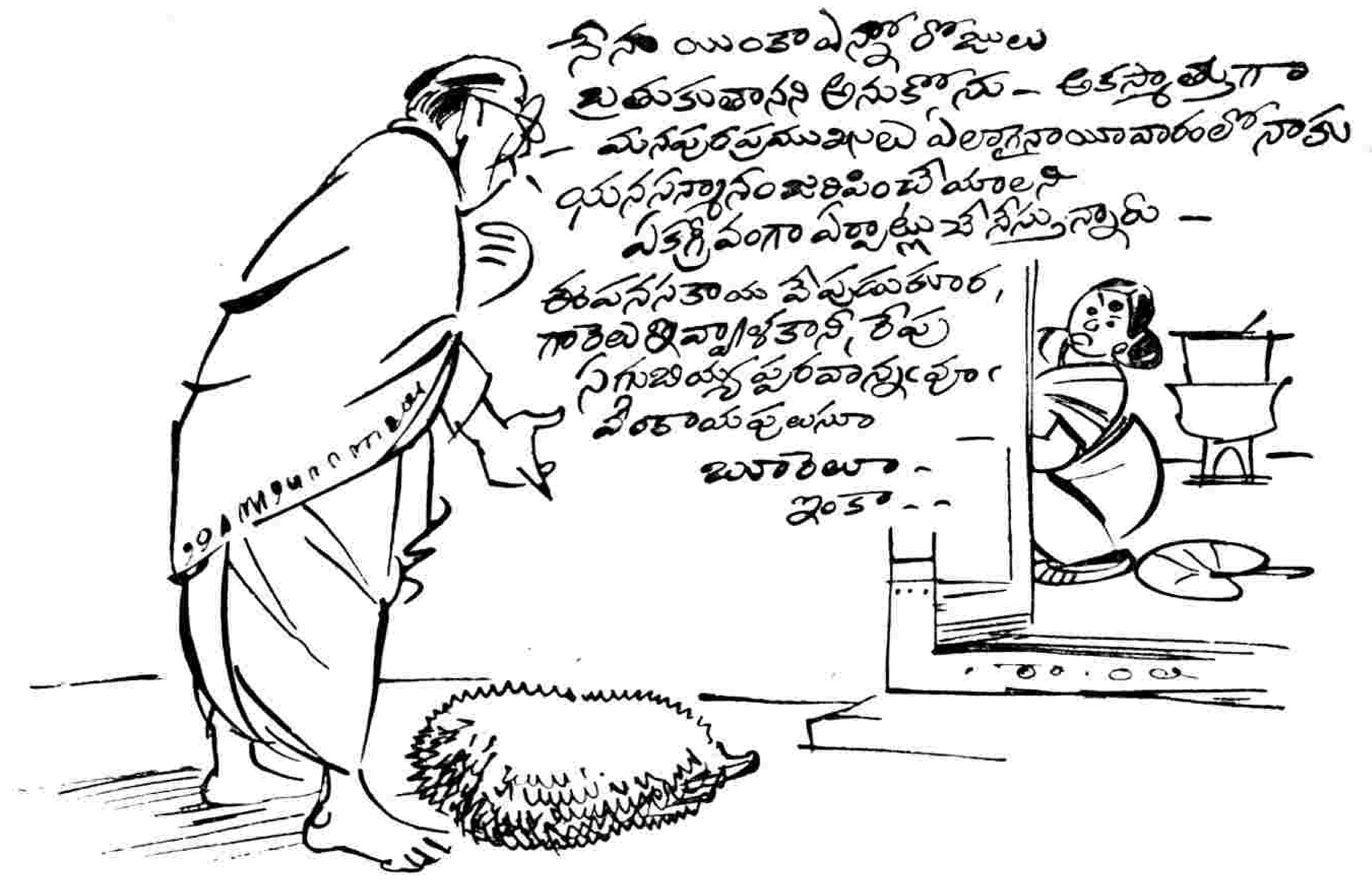

మరైతే ఎందుకల్లా ఒణికిపోయావు ఆడపిల్లలాగ? – అన్నాడు బన్నీ కసిగా – వాణ్నెప్పుడూ ఆడపిల్లంటాడుగా సోమూగాడు.

సోమూ వెటకారంగా చూశాడు వాడి వంక – జవాబు చెప్పకండా.

చీకటి పడుతుంటే బయలుదేరాం. వెనక్కి. పాటిరేవు కెదురుగా నిద్రగన్నేరు చెట్టుంది గట్టుమీద. దానికి తిన్నగా నడవాలన్నాడు అన్నయ్య – సగందూరమొచ్చాక నిద్రగన్నేరుచెట్టు వెనకమబ్బుతో కలిసిపోయింది. తాలూకాఫీసు వెనకాలనించి లేచింది పెద్దమబ్బు. నల్లగా తారులాగ కోపంగా ఉరిమిం దోసారి.

నా వెనకాలే రండి – అన్నాడన్నయ్య.

మొగాళ్ళైతే నా వెనకాల రండి – అన్నాడు సోమూ మాలరేవువేపు నడుస్తూ.

వొద్దురా – అన్నా డన్నయ్య.

అప్పుడే సోమూ మెడలోతు నీళ్ళదాకా వెళ్ళిపోయాడు.

ఒరేయి కొల్చినవా రల్లుడా, ఏం చూసి ఇచ్చార్రా వాళ్ళు నీకు పిల్లని? మొగాడవైతే రారా నా వెనకని అంటూ వెల్లగిలా తేలాడు సుబ్బులత్తలాగ. బన్నీ కాస్త తటపటాయించాడు. మాలరేవు పక్క రాతికట్టు చీకట్లో కాస్త దగ్గిరగా కనబడింది. బన్నీ తెగించి అటు నడిచాడు:

పెద్దవాడే మొగా డనుకుంటున్నాడు – నాకూ వొచ్చు ఆమాత్రం ఈత – అంటూ ముందు కెళ్ళాడు:

నాకూ వొచ్చింది పౌరుషం.

తమ్మూ – అంటూ నా వెనకాలే వొచ్చాడు అన్నయ్య. అన్నయ్య నా వెనకాలే ఈదుకుంటూ వొచ్చాడు.

అట్టే ఆయాసపడకు – మెల్లగా తేలుతూంటే, నీరే తీసుకుపోతుంది అవతల గట్టుకి – అన్నా డన్నయ్య:

చీకటి నీటినీ గట్టునీ కలిపేసింది – ఈదాను, ఈదాను – ఎంతకీ నీటి దూరం తరగలా. గట్టు నే నీదినకొద్దీ వెనక్కి పోతోంది. చేతులు పట్టేశాయి. ఊపి రాడ్డం లేదు. మునిగిపోతున్నా ననిపించింది –

మునిగిపోతే ముక్కు మూసుకో – అన్నా డన్నయ్య వొగురుస్తూ.

వాడి చెయ్యి నా నడుంకింది కొచ్చింది. ఎత్తింది. నాకు పౌరుష మొచ్చింది.

న న్నొదిలెయ్యిరా – అన్నాను.

ఎక్కణ్ణించొచ్చిందో బలం – పిచ్చిగా బారవేశా. ఎటోకూడా నాకు తెలీదు – ఎన్ని గంట లేశానో బారలు! ఇంక మైకం కమ్మేస్తున్న ట్టనిపించింది. మునిగిపోతున్నా–ఇంక చెయ్యి ఎత్తలేదు – ఊపిరి బిగపెట్టి మొగం నీట్లోకి వొంచా. చటుక్కుని పొట్టలో తగులుతుంది రాయి కొన. నెప్పెట్టినా లెక్కచెయ్యలా – గట్టుకి చేరా – నేనే ఇదంతా ఈదేశా –

అన్నయ్యా – అని అరిచా గట్టుని వెల్లగిలా పడుకుని గర్వంగా, నీరసంగా.

అన్నయ్యొచ్చి నా పక్కని కూర్చున్నాడు వొగురుస్తూ – నా వొంటిమీద చెయ్యేశాడు – నిమిరాడు – ఎందుకో, కాని బావుంది.

బన్నీగా డేడిరా – అంటూ రాళ్ళమీద జారుతూ వొచ్చాడు సోమూ. వాడి గొంతులో కంగారు చూసి నాకు కళ్ళుతిరిగిన ట్టయింది–

బన్నీ – అని గొంతెత్తి అరిచాడు అన్నయ్య.

బన్నీ – అని అరిచాడు సోము.

నా కళ్ళు గిర్రుని తిరిగాయి: వెర్రిగా చీకటిని చీల్చి, నీళ్ళమీద వెతికాయి నా కళ్లు.

బన్నీ–అని అరుస్తున్నారు వాళ్ళిద్దరూ.

బన్నీ, బన్నీ – అంటూ ఏవో గొంతుకలు నా బుర్రలో గింగురు మన్నాయి. రాళ్ళమీద పరిగెత్తా – లేస్తూ, పడిపోతూ; ఎక్కడెక్కడో కొట్టుకుపోయింది వొళ్ళు; అప్పుడప్పుడు నీళ్ళలోకి జారి మళ్ళి గట్టెక్కా. రేవంతా రాళ్ళు పరిచినంత మేరా పరిగెత్తా, వెనక్కి ముందుకీ – బన్నీ అని పిచ్చిగా అరుస్తూ. రాతిమీద దిళ మొలతో ఒగురుస్తూ కూచున్నాడు సోమూ, ఇంక అరవలేక. వాణ్ణి చూడ్డంతోటే ఇంక కోపం ఆగలే. మీద కురికా.

నువ్వే చంపేశావు వాణ్ని. బన్నీగాణ్ని నువ్వే చంపేశావు – అని వెర్రిగా అరుస్తూ వాడూ నేనూ నీట్లోకి దొల్లుతుంటే అన్నయ్యొచ్చి గట్టిగా పట్టుకున్నాడు నన్ను.

తమ్మూ – తమ్మూ – బన్నీ ఒస్తాడు. ఎక్కడో గట్టుకి చేరుకునుంటాడు, కంగారు పడకు తమ్మూ – అంటునే వాటేసుకున్నా డన్నయ్య.

నడుంలోతు నీళ్ళలో మొదటి మెట్టుమీదలాగే చతికిలబడి సోమూ వెక్కివెక్కి ఏడ్చాడు.

బన్నీగా డింక లేదురా. గోదారి పొట్ట పెట్టుకుంది — నా మూలాన్నే — అంటూ ఎగుపులమధ్య అన్నాడు.

తమ్ముా — ఇంటికి పోదాం రా. వి న్నింటిదగ్గ రొడిలేసి ఎవరినన్నా తీసుకు రావాలి. రా తమ్ముా. అన్నా డన్నయ్య.

బన్నీ దొరికేదాక నే నింటికి రాను. అన్నాను. ఏడుపూ కోపంతో ఊగిపోతూ అన్నయ్యని విడిలించేశాడు.

ఆఖరికి అన్నయ్య పరిగెత్తాడు. ఎవరి నన్నా తీసుకురావడానికి.

నేను గట్టుని ముఖం మట్టిమీద పెట్టి పడుకున్నా. సోమూగాడు జ్వరం ఒచ్చినట్టు ఒణికిపోతున్నాడు.

తమ్ముా - నేను చంపలేదురా వాణ్ణి - వృత్తి నే వేళాకోళానికి ఊదమన్నా న్రా తమ్ముా? - నేను వాణ్ణి చంపలేదురా-అంటూ పెద్దగా అరుస్తూ కూచున్నాడు. నాకు ఎగుపులమధ్య ఇంక గొంతు పెగల్లే - గొంతు విడినా నాకప్పుడు మాటలేం రావు నోటంట. అసలప్పుడు నేను మాటలన్నీ మరిచిపోయా. పెద్ద కుదుపులా వొచ్చింది. కాళ్ళనించి తల దాకా. అప్పుడు తెలిసింది వొణుకుతున్నది నేనని - సోమూగాడు కాదని.

ఎంతో రాత్రయింది. అమ్మా నాన్నా వొచ్చి నా పక్కని కూచున్నారు. బామ్మ బన్నీ బామ్మగారిని పట్టుకూకుచుంది పై మెట్టుమీద. బన్నీ తాతగారు - గుండెలూ, పొత్తికడుపూ చేత్తో రాసుకుంటూ - నాయనా నా తండ్రీ! - అంటున్నారు. పూడిపోయిన గొంతుతో.

అమ్మా నాన్నా ఎమన్నారో నాకు గుర్తు లేదు.

నేను రాను - ఇంటికి రాను-అనిమాత్రం నే నంటున్నా.

దీపాలు నీళ్ళలో మెరుస్తున్నాయి - టార్చి లైట్లూ. అరికిన్ లాంతర్లూ. నాలుగు తెప్పలూ మాలరేవు కెదురుగా ఇటూ, అటూ తిరుగుతున్నాయి.

నేను రాను, ఇంటికి రాను - అంటూనే ఉన్నా - నాన్న నన్ను భుజంమీదేసుకున్నాడు.

నేను రాను, - అంటూనే ఉన్నా. కాని గింజుకోలేదు. నా బరువుకి నాన్న తూలాడు. నేను ఎప్పుడు నిద్రపోయానో.

బామ్మ కథలో బ్రహ్మరాక్షసికి ఎన్నో నోళ్ళున్నాయి. ఇసక తిన్నెలమధ్య లోతులు వాడి నోళ్ళు. అవి బన్నిలాంటి పిన్నలకోసం ఆవురావురుమని చూస్తుంటాయి - పాటిరేవు దాటి అడుగుతప్పితే ఏదో నోటితో మింగేస్తాడు బ్రహ్మరాక్షసి. గుంభ్రంగా ఉంటాయి ఆ నోళ్ళు. మాలరేవు దగ్గిర సుడిలాగా.

నాన్న రొమ్ముమీద వెంట్రుకలు మొగానికి కిచకిచలు పెట్టాయి. నాన్నకూడా నిద్రలో మెదిలాడు - వేళ్ళు విప్పి చూశా. నాన్న గదిలో పడుకున్నా. నాన్న రొమ్ము మీద. నాన్నవొళ్ళు చిత్రంగా వాసనేస్తోంది. ఓ మాదిరి చెమటవాసన.

తమ్ముా - అన్నాడు నాన్న.

బన్నీ - అన్నాను లేవకుండానే.

దొరకలా - వెతుకుతున్నా రింకా - అన్నాడు నాన్న.

కాని నాన్న రొమ్ముమీద పడుకుంటే ఇంకేం భయం లేదు. నాన్న అంత దగ్గిరగా ఉంటే ఇంక కంగా రుండదు. బుగ్గకి నాన్న రొమ్ము తగుల్తుంటే, లోపలంతా చల్లగా హాయిగా ఉంది.

మేడమీద కిటికీలోంచి మాలరేవు, బ్రిడ్జీ, పేపరుమిల్లూ, ఇసక తిన్నెలూ స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. రాత్రి పడిన జడికి గాలి కడిగేసినట్టయి పోయింది. ఎన్నో ఇసకతిన్నెలు - వాటి మధ్య లోతులు తెలీని అఘాతాలు. మళ్ళీ వరదలొచ్చేదాకా అల్లాగే ఉంటాయి ఇసక తిన్నెలు. దోసకాయలూ, పుచ్చకాయలూ చూపించి రమ్మని పిలుస్తాయి: వెళ్ళాలనుంటుంది: మనస్సు లాగేస్తుందట. బ్రహ్మరాక్షసి నోళ్ళలాగ మధ్య లోతులు తెరచుకుని సిద్ధంగా ఉంటాయి:

అయినా వెడుతుంటాం ఇసకతిన్నెల మీదికి:

లోతుల్నీ, సుడిగుండాల్నీ దాటిపోతుంటాం ఇసక తిన్నెలమీదికి.